No. 2351 Zaterdag 26 Januari 1929. 46ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50; voor elken regel meer 10 cts.

Curaçao in de Tweede Kamer.

(*Vervolg.*)

De heer **van Vuuren**: Mijnheer de Voorzitter! Twee reden maken het mij gemakkelijk mij te beperken. De eerste, is dat Curaçao—iets, waarmede ik het van harte gelukwensch — voor het eerst een sluitende begrooting heeft, die, zooals zij voorloopig was vastgesteld, door de Regeering is goedgekeurd. De Regeering heeft daarvan bij hoofdstuk XI geen mededeeling gedaan en de Kamer heeft niet geweten, dat haar geen begrooting van Curaçao wachtte, zoodat er in de afdeelingen niet over is gesproken en wij de gewone basis voor een gedachtenwisseling met de Regeering missen. Zelfs ontvingen wij niet eens de vastgestelde begrooting als bijlage bij hoofdstuk XI. Een andere wijze van behandeling der Kamer in de toekomst zij den Minister welwillend verzocht.

Het eenige van de drie gebiedsdeelen, buiten Europa, dat geen vertegenwoordigend lichaam heeft, is het eerste, waarvan de begrooting geen goedkeuring meer behoeft. Het zelfbestuur in theorie staat dus precies in omgekeerde verhouding met dat in practijk.

Desniettemin zou ik niet graag mij aansluiten bij hen, die, bij de herziening van het Regeeringsreglement, voor de definitieve vaststelling van de begrooting — ook wanneer ze sluitend is — de medewerking van den Nederlandschen wetgever zouden willen vragen, op dezelfde wijze, als dat met de Indische begrooting het geval is.

Sedert 1865, om van vroeger niet te spreken, hebben Suriname en Curaçao volledig zelfbestuur. Zij kunnen, mits zij sluitend is, de begrooting voorloopig vaststellen, behoudens de goedkeuring van de Kroon, zonder medewerking van de Staten-Generaal.

Art. 61 der Grondwet, dat de bevoegdheden der gebieden buiten Europa heeft willen verruimen, schept dus daar geen groote veranderingen. Wanneer wij dus nu een herziening van het Regeeringsreglement, als gevolg der Grondwetsherziening noodig, zouden gaan gebruiken om het zelfbestuur, dat een dikke zestig jaar bestaat, in te krimpen, zou dat zijn een zeer sterk ingaan tegen den draad der geschiedenis.

Ik zie ook niet in, waarom het noodig is. De Minister blijft verantwoordelijk voor de begrooting en het recht der Staten-Generaal, zijn beleid in dezen te toetsen, is onverkort, onverschillig of zij dat doen bij de vereischte goedkeuring voor de vaststelling van de begrooting, dan wel door een bespreking bij hoofdstuk XI van de begrooting of een interpellatie.

De tweede reden, waarom ik mij beperken kan, is, dat opgetreden is een nieuwe Gouverneur, die nog naar Curaçao moet vertrekken. Hij is een oud-collega van ons, wij hebben hem hier leeren kennen als een jongen, frisschen man, een ingenieur, wiens werk lag op sociaal gebied, een terrein, dat op Curaçao ontginning vraagt.

Hem onze beste wenschen medegevend, doe ik dat met vertrouwen. Ik zal daarom op het oogenblik bijv. maar niet spreken over de onderwijsquaestie. De gelijkstelling is overeenkomstig de verleden jaar gedane toezegging een stuk gevorderd. De Minister blijft ongetwijfeld bij de toezegging, mij gedaan (anders zal hij het wel tegenspreken), dat in drie etapen de gelijkstelling volledig zal worden doorgevoerd en dat daarvan de eerste is gedaan en de twee andere in de twee volgende jaren zullen volgen. In de verwachting, dat de nieuwe Gouverneur van die toezegging zal op de hoogte worden gesteld, zal ik verder deze quaestie laten rusten.

En zijn echter twee andere vraagstukken, die ik gaarne met een enkel woord zou willen bespreken. In de eerste plaats den toestand op Curaçao. Wij mogen ons zeer gelukkig prijzen, dat wij daar, natuurlijk in zijn eigen belang, een groot bedrijf hebben gekregen, waarvan de vestiging aldaar de sluitende begrooting heeft gebracht. Met het blijven van dat bedrijf hangt samen de vraag, of de Curaçaosche financiën zullen blijven in den tegenwoordigen toestand. Het zou dus al heel onverstandig zijn, indien wij een dergelijk bedrijf het leven moeilijk gingen maken en het niet integendeel krachtig hielpen. Alleen moeten wij zorgvuldig waken, dat de maatschappij niet worde een Staat in den Staat, noch dat zij en de burgers die haar vertegenwoordigen, in een geprivilegieerden toestand komen. Maar daarmee is nog niet alles gezegd. Indien ik mij verheug over den financieelen welstand, die daar gebracht is, aan den anderen kant verontrusten mij de gevaren, die deze toestand op ander gebied heeft geschapen. Hoe hoog ik nu ook de economische en financieele gezondheid van een land aansla, de moreele gezondheid is een grooter goed. Indien deze door het nieuwe bedrijf gevaar moet gaan loopen, zie ik die maatschappij liever verdwijnen dan blijven. Er is nu in deze ongetwijfeld wel iets gedaan. De militaire politie heeft tot heden goed werk verricht. Zij, die er vroeger tegenstanders van geweest zijn, zijn tot een ander inzicht gekomen. Op sociaal en geestelijk gebied zijn er intusschen zeer vele toestanden, die dringend en dringend om verbeteringen vragen, zonder welke Curaçao veel ongelukkiger zou worden dan het ooit in zijn armoede is geweest. Bij een uitzetting van een bedrijf als daar op die eilanden is te zien gegeven, kan natuurlijk alles niet in eens in orde zijn. Spoed is intusschen geboden. Ik hoop dat de Gouverneur met den Kolonialen Raad de medewerking en steun zal vinden van die bedrijven zelf en van de geestelijke en intellectueele krachten, die de kolonie telt, om aan de verschillende vraagstukken. die er gerezen zijn, een spoedige, maar vooral goede oplossing te geven.

Een tweede quaestie, waarvan ik een enkel woord wil zeggen in navolging van den heer IJzerman, is de toestand op de Bovenwindsche eilanden. De minister heeft gezegd naar aanleiding van de opmerking, dat deze bij dien nieuwen toestand gevaar zouden loopen verwaarloosd te worden: De Koloniale Raad wordt niet samengesteld op den grondslag van afzonderlijke vertegenwoordiging der eilanden. De daarin benoemde leden zijn gehouden het welzijn voor te staan van het geheele gewest (art. 74 Regeeringsreglement). Gevaar voor verwaarloozing van de belangen der hierbedoelde eilanden is daarom uitgesloten, meent hij. Theoretisch is daartegen niets in te brengen, maar ik bewonder het geloof van den Minister in de absolute kracht van de letter. De Minister onderzoeke in deze zelf maar eens het geweten.

In hetzelfde Regeerinsreglement staat naast art. 74 een art. 180, voorschrijvende, dat er gelijke bekostiging en gelijkheid van bijzonder en openbaar onderwijs moet zijn. Het staat er in stnds 26 Maart 1920. Is die bepaling thans, bijna 9 jaar later, volledig toegepast? Dit artikel is op dezelfde wijze tot stand gekomen als art. 74 van het Regeeringsreglement en met dezelfde letter gedrukt. Ik spreek nu nog maar niet over het uitblijven van de door de Grondwet gevorderde herziening van het Regeeringsreglement. Ik wil niet zeggen, dat die verwaarloozing ooit of immer het karakter van opzet zal dragen, maar zij zal in hoofdzaak gevolg zijn van de macht der omstandigheden. De drie eilanden zijn er altijd slecht aan toe geweest. Zij hebben in hun besten tijd 5600 bewoners gehad. Dat aantal neemt steeds af en volgens de laatste verslagen waren er slechts 4920. De drie Bovenwindsche eilanden verschillen met de andere in geographische ligging niet alleen, maar in klimaat, in taal en bevolking. St. Martin is half zoo groot als Terschelling, St. Eustatius is zoo groot als Wieringen en Saba is nog kleiner. Zij liggen op een afstand van de Benedenwindsche eilanden als van Amsterdam naar Madrid; met een schip heeft men twee en een halven dag noodig om er te komen. Men kan gerust zeggen, dat de menschen van Curaçao, van Aruba en Bonaire nooit op de Bovenwindsche eilanden zijn geweest. Men heeft die drie eilanden altijd beschouwd als lastposten. Ten slotte betaalde echter tot nu toe Nederland een groote bijdrage.

Dit wordt thans anders. Curaçao, Bonaire en Aruba, die in een gunstiger conditie verkeeren, zullen betalen voor de Bovenwindsche eilanden. Als bewijs, dat de Benedenwindsche eilanden hun plicht in dezen niet verzuimen, haalt de Minister aan, dat de Koloniale Raad zich bereid heeft verklaard om mede te werken aan belastinghervorming, die de Bovenwindsche eilanden van belasting gaat bevrijden. Die belastinghervorming vond, dacht ik, voor een groot deel haar oorzaak mede in het feit, dat de kosten van inning evenredig groot zijn. Men hoopt een indirecte bezuiniging te verkrijgen. Ik vind dat psychologisch slecht tegenover de bevolking. Wat men als het ware voor niet krijgt, wordt niet gewaardeerd. Kan er echter eenige reden zijn tot twijfel, dat, als de Bovenwindsche eilanden in de ontvangsten niet bijdragen, de bereidwilligheid om uitgaven voor deze eilanden te doen, daarmede moet afnemen? Ik ben dan ook ten aanzien van de Bovenwindsche eilanden somber gestemd, vooral als ik zie uit het verslag van 1926, dat de bevolking steeds maar door op elk der eilanden achteruitgaat wegens emigratie naar Curaçao en San Domingo en steeds meer weggezogen zal worden. Zij hebben meer dan ooit de belangstelling noodig en zij zullen deze steeds minder gaan vinden, omdat zij van deelname aan den Kolonialen Raad, ook in nieuwe samenstelling, moeten zijn buitengesloten. De Minister heeft de toezegging gedaan, dat hij dit met den nieuwen Gouverneur zal bespreken. Hij moge dat doen in een andere stemming, als waarin hij zijn Memorie van Antwoord schreef, en het vraagstuk, hoe in de toekomst deze eilanden moeten worden bestuurd en behandeld, als een op zich zelf staand beschouwen.

(*Wordt vervolgd.*)

De Zee- en Aardbeving te Cumaná.

Een ontzettende ramp heeft de Venezolaansche stad Cumaná, met ± 15.000 inwoners, getroffen.

Tot voor weinige dagen een vredig en welvarend stadje, is 't thans één ruine, één puinhoop, waar de als door schrik verdwaasde inwoners ronddoolen, zoekend wat er van hun bezit is overgebleven, of misschien naar den een of anderen geliefde die onder de puinhoopen begraven ligt.

Verleden week reeds maakten wij in enkele simpele woorden melding van de ramp, die volgens de eerste indrukken allerverschrikkelijkst was, doch waarvan de ware uitgebreidheid nog niet geheel bekend is.

Zondagmorgen kwam hier binnen het S.S. „Commewijne", dat op zoo wonderbare wijze aan de ramp ontsnapt is, dank zij de buitengewone activiteit en tegenwoordigheid van geest van kapitein P. Smit, en welke het reddingswerk zoo prachtig en krachtig heeft aangepakt, dat het aller lof verdient.

Wij hebben den dapperen kapitein geinterviewd, en mochten van hem het volgende vernemen:

Donderdag 17 Januari, 's morgens en half zeven, lag de „Commewijne" taan de pier te Puerto Sucre, de haven van Cumaná, dat op ongeveer een half uur afstands vandaar verwijderd ligt. Omstreeks 7 uur weerklonk er plotseling een donderend geluid, terwijl als door een bovenmenschelijke kracht het schip opgenomen en neergesmakt werd. De schokken waren zoo hevig dat 't was alsof het schip met geweld uit elkaar gerukt werd. Op 't eerste oogenblik dacht de kapitein aan een explosie. Aan dek gekomen zag hij hoe de pier zich als een slang kronkelde en alles kraakte en brak onder 't geweld der natuurkrachten. Alles wat op de pier stond stortte neer. Het was een afgrijselijk gezicht; en vreeselijk om 't gehuil der menschen die neerstortten aan te hooren. De trossen, waarmee 't schip vastgemeerd lag, werden doorgehakt. In een oogwenk gaf de kapitein order: full speed achteruit, — om zoo 't gevaar te ontloopen van op of tegen de pier te pletter geslagen te worden. Dit alles was 't werk slechts van een paar seconden.

Toen zag men eensklaps een reuzevloedgolf aankomen, van zware, dikke modder, meters hoog, — de kapitein sprak van minstens 10 voet. — Onmiddelijk bevel: nog met meer kracht achteruit! want zou het schip in dien vloedgolf geraken, dan zou er geen ontkomen aan zijn, en met zijn ongeveer 250 menschen, passagiers en bemaning aanboord, zou het worden opgenomen en op 't strand gegooid.

Gelukkig kon men nog juist bijtijds door een uiterst krachtige manoeuvre van het schip aan het van zoo nabij dreigend gevaar ontsnappen. Men mag wel zeggen dat 't schip door 't oog van een naald gepasseerd is.

Van boord zag men hoe de visschersbootjes, die in de haven lagen alle door de vloedgolf van modder werden opgenomen, en over den kop op 't strand gegooid, terwijl de menschen die erop waren, gedeeltelijk in den moddervloed omkwamen, gedeeltelijk op 't strand terecht kwamen. De vloedgolf van modder spreidde zich het land in, in Puerto Sucre alles neerhalend wat ze op haar weg tegenkwam.

Toen de kapitein ons dit verhaalde, dachten we aan den lavastroom die nog kort geleden de Etna op Sicilië uitbraakte en die geheele steden verwoest en omvergedrukt heeft.

Na op zoo haast wonderbare wijze aan een groot gevaar ontsnapt te zijn, stoomde de „Commewijne" rond. Plots zag men boven Cumaná een reusachtige donkergrauwe wolk van stof en asch zich verheffen.

Cumaná, 't aardige, vriendelijke stadje, een der oudste steden van Venezuela, lag in puin, getroffen door een zware aardbeving.

Naar wij vernemen is dit de derde maal in den loop der geschiedenis, dat Cumaná door een aardbeving verwoest is.

Ongeveer 20 minuten stoomde de „Commewijne" rond, vreezend voor een herhaling van de aard- en zeebeving. Toen er verder niets gebeurde, gaf kapitein Smit order in de haven terug te keeren. Nauwelijks lag men voor anker, of de autoriteiten, sommige in gehavende kleeding en allen met den doodschrik nog op 't bleeke gelaat, kwamen de droeve tijding brengen, dat Cumaná met den grond gelijk was, totaal verwoest, en dat er veel dooden en buitengewoon veel gewonden waren. Kapitein Smit was onmiddelijk bereid alle mogelijke hulp te bieden. Een reddingsbrigade werd er gevormd, bestaande uit den scheepsdokter, een paar stuurlui en enkele passagiers die zich geheel vrijwillig voor het reddingswerk aanboden. Hoe graag kapt. Smit ook deelgenomen had aan het reddingswerk, zijn post was aan boord, en hij bleef op z'n post. Gewapend met medicamenten, verbandmiddelen etc. trok men er op uit om te helpen, waar hulp noodig was en te redden wat er nog te redden zou zijn.

De weg van Puerto Sucre naar Cumaná was een lijdensweg.

Vreeselijk was de aanblik van Cumaná, een slagveld gelijk, bezaaid met bebloede lichamen, vele half of heel onder 't puin bedolven, terwijl allerwege de jammerkreten der zoo zwaar getroffen bevolking weerklonk.

Zoo goed als alle publieke gebouwen, kerken, museum, gevangenis scholen, fort, en ontelbaar vele huizen liggen geheel of gedeeltelijk in puin. Bij het instorten van het fort werden verschillende menschen er onder bedolven.

Evenzoo ging 't met het Klein Seminarie.

Een bericht uit Caracas meldt nog dat op het oogenblik van de ramp 60 meisjes vereenigd waren in de kapel van de Zusters van Liefde, en daardoor van een wissen dood gered werden. Want het convent der Zusters en de school stortten in, doch de kapel bleef gespaard.

Het ruiterstandbeeld van maarschalk Sucre, den held uit den onafhankelijkheidsoorlog, staat nog en overschouwt van af zijn granieten voetstuk de ruinen van zijn vaderstad. Ook de brug van gewapend beton over de Manzanares heeft weerstand geboden.

Volgens een bericht van „El Universal" van Caracas zijn er 25 dooden; doch kapitein Smit deelde ons mee, dat het aantal dooden op 50 geschat wordt. Het aantal gewonden loopt in de honderden.

Met veel moeite mocht 't den edelmoedigen redders gelukken een 90 à 100 zwaar en lichtgewonde menschen te verbinden. Twee vreeselijk zwaar gewonden, een politie-agent en een soldaat, werden met gebroken ledematen opgenomen en aanboord van de „Commewijne" gebracht, die ze meenam naar La Guaira. Onder de passagiers die dapper medehielpen aan het reddingswerk waren 1 Hollander, 3 Amerikanen en 1 Amerikaansche dame. Doch buitengewoon verdienstelijk hebben zich vooral gemaakt. Mej. A. S. A. Yhap, een nurse van Demerara, en mej. J. V. Bristol, eveneens van Demerara afkomstig.

Ons eeresaluut aan kapitein Smit en deze edele redders!

Daar alle telefonische en telegrafische verbinding verbroken was, werd van boord draadloos bericht gezonden aan President J. V. Gomez en enkele familieleden.

Intusschen zorgde de purser van de „Commewijne" met z'n bedienden voor eten, en genees — en verbandmiddelen die aan wal werden gebracht, alsook eenige tenten om eronder te overnachten. Van 8 tot 1 uur was men voortdurend druk in de weer.

Op 't bericht van de „Commewijne" aan de regeering van Venezuela werden onmiddelijk booten uitgerust,

met levensmiddelen, kleeren etc. om in de eerste behoeften te gaan voorzien. Ook zond de Regeering onmiddelijk een som van $ 100.000.

Laten wij nog vermelden dat de pastoor van Cumaná een Hollander is, de Z.E. Heer Brekelmans, een buitengewoon actief man, algemeen geacht en bemind, die juist bezig was met den bouw van een nieuwe kathedraal.

Naar wij vernemen liggen beide, de oude en nieuwe in aanbouw zijnde kathedraal in puin. Alles was, volgens kapt. Smit geschied in 10 seconden. Om 10 uur werd nog een lichte schok gevoeld.

Toen kapitein Smit zag dat er niet veel meer voor hem te doen was, lichtte hij 's middags het anker om zijn reis te vervolgen.

Zoowel de autoriteiten te Cumaná als te La Guaira kwamen hem hun hartgrondigen dank betuigen voor de krachtdadige hulp door hem en zijn mannen betoond.

Op onze vraag aan kapitein Smit of hij niets van te voren gevoeld had, kregen wij ten antwoord, dat er Woensdagavond, toen de „Commewijne" opweg was naar Cumaná een zeer sterke bries stond, die men bijna een storm kon noemen. Donderdagmorgen echter heerschte er een ijzingwekkende kalmte, - de stilte die den storm voorafgaat. Niemand echter dacht aan eenig naderend onheil.

Wel deed zich het zeer eigenaardig feit voor, dat terwijl anders de haven van Puerto Sucre bedekt is met honderden pelikanen, dien morgen er zoo goed als geen enkele te ontdekken was. Hadden deze vogels een voorgevoel van wat er te gebeuren stond?

Volgens de laatste berichten heeft een nieuwe aardbeving de ramp en verwoesting volkomen gemaakt. Dinsdag l.l. om half twee 's nachts heeft cen tweede aardbeving Cumaná geteisterd, alles neerhalend wat nog overeind stond. In 't geheel zijn er 3.586 huizen verwoest en zijn er 23 duizend personen zonder dak. Naar een Spaansch geestelijke, die van Caracas kwam, ons meedeelde, zijn er op verschillende plaatsen groote scheuren in den bodem, waaruit het zeewater opborrelt en rook opstijgt, zoodat het reddingswerk zeer bemoeilijkt wordt. Toch schijnt men voornemens de stad zoo spoedig mogelijk op te bouwen.

INGEZONDEN

St. Eustatius, December 30—1928.

The Editor the „Amigoe di Curaçao."

Dear Mr. Editor.

Some time ago you were so kind as to accept an article written by us under the title „Who is to blame." We can assure you that we decided to write that article with the hope that by laying bare certain facts, we should be serving our fellow-inhabitants as the public welfare is here at stake. We consider it our duty, although we have been maliciously attacked, to continue espousing that cause and to ignore all and any attacks which have been made or may be made hereafter.

We reiterate that, at the instigation of the former Governor, in 1925 a campaign was held by the then Gezaghebber advising emigration of the labouring class to Curaçao — the „Isla" needed labourers, what did it matter if the islands were sacrificed?

What has our people gained by emigration to Curaçao? The men work on the „Isla" as ordinary labourers and our women as house-servants.

They merely manage to subsist and are always looked upon as foreigners and are actually called „English people."

Since 1925 the islands have been going from bad to worse and are today in a worse state economically than they have ever been.

Who is the direct cause of this?

We remember in former years when there was no „Cultuur Maatschappij" here and no „Isla" at Curaçao our people stuck to their cultivation and lived from it. Our market then was St. Thomas; we shipped yearly thousands of barrels of potatoes and yams and other ground provisions; not as the ex-Governor mentioned in his explanatory memorandum to the Colonial Council: „dat de tuinbouw zoo goed als te verwaarloozen is als factor, die levensonderhoud kan verschaffen enz."

Our people are agricultural and providing they can find a market for their products they will plant as they have always done and we feel certain this will benefit them more than emigrating to Curaçao.

What has the former Governor done for the Windward Islands by his many visits? They were only pleasure trips and we fail to see any proof of his long-range vision and commendable statemanship; he may be a lawyer, but he certainly is not an administrator.

In the abovementioned explanatory memorandum to the Colonial Council the ex-Governor acknowledged that the economical condition of the Windward Islands (he meant St. Eustatius, Saba and St. Martin) was of such a nature that intervention in one way or other must be considered *imperative*, but then he goes on further to say: „That an earnest attempt must be made to rid these islands of all burden of taxation, whereby the inhabitants *probably* would be able to better their circumstances in one way or other, or whereby foreigners, enticed by the freedom of taxes would establish on one or more of the islands an industry, be it even on a small scale."

Any casual observer will see from the foregoing that the Governor was simply feeling in the dark and leaving everything to chance.

If we remember well in the Provisional Report of the Second Chamber on the Curaçao-budget for 1928, the reporters asked the Minister of Colonies if he considered that the removing of the taxes and simplifying of the administration would be sufficient to revert the retogression and bring prosperity. These gentlemen there and then realised that the removing of taxation was simply a farce. Where does the general public benefit by this? Will the house-wife be able to buy a pound of flour, rice or cornmeal cheaper, because the importer has not paid a few cents duty on a bag? No, the merchants *only* will benefit by these measures and the Home-government will say as the former Governor mentioned to a reporter of the „Handelsblad", when in Holland: „The Windward Islands have had their *last* chance, nothing can be done for them."

But are we getting a fair chance?

The islands need an industry, that is one of the means whereby they can be saved, but we need no temporary affair such as the defunct Cultuur Maatschappij. This company was a total failure. The reason why we do not know. If we are to be helped we would advise the Government to go at it in a carefull manner; send an expert from Holland, one with sound experience in a tropical agriculture (say some who has served in the East Indies or in Surinam), not failures as we have had as „Agriculturists", who sleep half of the day and simply come with the object of bettering their financial position. No, send a man who will take an interest in what he is send to do and let him report to the home-government; then we may get a lasting industry which will raise us out of our present deplorable condition.

St. Martin and St. Eustatius raise a considerable amount of stock; the stock raisers are compelled to sell their animals to persons who come to the islands to buy them. This buyers fix the prices and the raiser is compelled to sell at their price. The stock are then either shipped to St. Barths or St. Martin (French part) and from their to Guadeloupe, where it is imported as French produce. The reason for this is that the French government haved place a high import duty on foreign stock so as to protect the industry of French-St. Martin and St. Barths. If our Government would protect us in like manner, would Curaçao no serve as a profitable market for our stock? We can assure you, Mr. Editor, that if our industries were protected, there would be no complaint of unemployment etc., as we then would be able to market our products at profitable prices and not see that for which we have worked hard go into the pockets of second parties. If the members of the Colonial Council would only realise that their mandates embrace the Windward Islands also and give our grievances serious consideration we feel certain that something could be done to help us.

We know that by certain parties, who are considered to know something of the islands, we are called „lazy and ungrateful", but men who leave their home at daylight and work all day in this tropical climate and returne home after dark, would you consider such men lazy? Such a man is the peasant here, but when we see that for which we have worked hard go, for far below its value, into the hands of others, because conditions compel us to sell thus or see our produce stand and rot, as told by L. Heyliger, some time ago, this serves to deaden our interest and zeal.

In the year 1920 our cotton-crop produced to a value of over f 200.000.

This was made possible by government-assistance and cooperative marketting. If each individual had handled his cotton personally we feel certain that the better part of the above figure would have gone in the pockets of second parties. Owing to the Pinkboll-worm the further cutivation of cotton had to be laid aside, although in St. Kitts, from which this insect was evidently imported, cotton planting still is one of the staple industries. The British Government took steps to eradicate this pest, but what did our agricultural experts do? Nothing.

We need no abolition of taxes as Governor Brantjes proposed. That's simply a lawyer's trick, camouflage; we need some substantial and permanent aid, whereby we can remain in our birthplace and acquire a livelihood.

We remember some years ago when the Anguilla salt remained unsold for a considerable time, the St. Martin salt was too strong a competitor. The owner of the Anguilla ponds had the matter represented to the British Government with the result that a high import-duty was imposed on all foreign salt coming into the British Islands. The Anguilla salt business was saved.

Cannot our Government realise that now is the time to try and save our poor islands. Give us a decent and substantial form of Government which we can respect, help us out of our deplorable condition by establishing some sort of an industry of a permanent nature, by protecting our produce against foreign competitors whom we are not able to compete with at present and by organizing an efficient marketing system for the profitable distribution of our produce. If the Government move in this line and move carefully, we feel confident that such an effort will be crowned with success.

The man who brings about these changes will be our DELIVERER.

Thanking you, Mr. Editor, for the space,

Yours truly,

A TILLER OF THE SOIL.

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

De H.E. Pater M. v.D. ELSEN is Maandag l.l. per „Fedalma" naar Aruba vertrokken.

De Z.E. Pater H. SMIT, Pastoor te Pietermaai, is door den H.E. Pater Provinciaal benoemd tot Provicaris alhier, om n.l. den H.E. Pater v.D. ELSEN tijdens zijn afwezigheid te vervangen.

Hooge gasten.

Per S.S. „Taormina" arriveerde hier Z.Exc. Mgr. CARLO CHIARLO, Apostolisch Nuncius van Bolivia.

Per S.S. „Duchess of Bedford" arriveerde Woensdag Z. D. H. Mgr. PETERSON, wijbischop van Boston. V.S.

Beiden waren de gast van Z. D. H. Mgr. VUYLSTEKE.

Jubeljaar.

20 December l.l. is plechtig geopend het jubiljaar, naar aanleiding van het gouden priesterfeest dat Z.H. PAUS PIUS XI 20 December van dit jaar hoopt te vieren.

Laten wij als goede Katholieken bidden dat de goede God het kostbaar leven van onzen H. Vader PAUS PIUS moge sparen, geheel de christenheid ten heil.

Z.E. Ir. L. A. Fruytier.

Woensdag a.s. wordt onze nieuw benoemde Gouverneur, Zijne Excellentie, Ir. L. A. FRUYTIER met zijne geachte Familie, alhier per S.S. „Venezuela" verwacht.

Naar wij vernemen komt Zijne Excellentie, vergezeld van Echtgenoote en twee zoons. Drie blijven in Holland voor hun studies.

Wij bieden bij dezen aan Zijne Excellentie en Familie bij voorbaat reeds onze eerbiedige welkomstgroeten aan.

Handel in blanke slavinnen.

Wij lezen in *„De Maasbode"*

Onze Brusselsche correspondent meldt ons:

De hoofdstedelijke politie heeft twee vreemdelingen gearresteerd, nl. den Franschman Henrie en den Spanjaard L. Labraise, die handel dreven in blanke slavinnen en hier jonge meisjes recruteerden met bestemming naar huizen van ontucht in Curaçao.

Coulon, die zich ook Paul Magnenat en Don Hendrique Pujol noemde, schijnt in Curaçao een huis van ontucht te hebben geëxploiteerd.

Koloniale Raad.

Zitting Dinsdag 22 Januari.

Het Ontwerp tot wijziging van de Zegelverordening wordt naar de afdeelingen verwezen.

Ingekomen is een adres van St. Eustatius, onderteekend door J. S. van Putten en J. G. Lespier, vergezeld van een afschrift van 't adres door beide heeren d.d. 1 October 1928 gericht aan Z. E. den Gouverneur.

Het adres aan Z. E. den Gouverneur, inhoudende copie van een brief aan den Gezaghebber der Bovenwindsche Eilanden, gedateerd 16 Sept. l.l. bevatte een scherpe kritiek op de houding van den wnd. Gezaghebber, na de stormramp van 12 op 13 Sept. l.l. Daarom werd gevraagd om verbetering in 't bestuur van dat eiland. Een 3de klas-onderwijzer, belast met de functies van wnd. Gezaghebber en off. van 't Openbaar Ministerie, is een unicum in de geschiedenis, — nadeelig voor de welvaart van dat eiland, en voor 't prestige van het Nederlandsch Gouvernement, vooral ten aanzien van de nabijgelegen Engelsche eilanden.

In het adres aan den K. R. wordt het optreden van den wnd. Gezaghebber genoemd: „rough and insulting and unsympathetic."

Daar Z. E. op het aan Hem gerichte schrijven d.d. 23 Nov. antwoordde dat volgens het rapport van den Gezaghebber der 3 Bovenwindsche eilanden de wnd. Gezaghebber niet te kort geschoten was in zijn handelingen, met betrekking tot de stormramp, richtten de beide onderteekenaars een nieuw schrijven aan Z. E. waarbij zij zich bereid verklaarden met getuigen te staven hetgeen zij beweerd hadden. Deze getuigen werden voorgebracht bij het bezoek van Z. E. aan St. Eustatius.

Ook werd in gemeld schrijven te berde gebracht dat sinds er één Gezaghebber is voor de drie eilanden, de toestand in elk opzicht met rasse schreden is achteruit gegaan. Hetgeen geen wonder is, daar de Gezaghebber te St. Martin resideert, slechts zelden, soms in maanden niet — St. Eustatius bezoekt, en dan zoo kort dat het onmogelijk is om zich van den bestaanden toestand voldoende op de hoogte te stellen.

Het bestaande bestuurs-systeem is absoluut onvoldoende, vooral voor St: Eustatius. Daarom verzoeken onderteekenaars de K.R. zijn medewerking te willen verleenen dat men weer terugkeere tot het bestuursstelsel van vroeger.

Beide stukken worden in handen van de Commissie van verzoekschriften gesteld.

Het ontwerp tot aanvulling van het Wetboek van Strafrecht met een bepaling omtrent de flesschentrekkerij, en het ontwerp tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering (mogelijkheid van beëediging door den rechter-commissaris) worden zonder hoofdelijke stemming of gedachtenwisseling aangenomen.

Voor de vacature H. J. Beaujon worden de Heeren J. W. J. van der Linde Schotborgh en Dr. W. P. Maal onderscheidenlijk als eerste en tweede candidaat op de aanbevelingslijst geplaatst.

De aan de beurt van aftreding zijnde leden, de Heeren R. S. de Lannoy en Dr. G. H. Eskes worden als 1ste candidaat gekozen.

Bij de rondvraag legt het lid Jossy Cohen Henriquez dat er veel critiek en ontevredenheid ontstaan zijn door de bevelen van den Directeur O. W. tot afbraak van eenige gebouwen in het Punda-complex. Spreker haalt een paar voorbeelden met name aan en zegt dat volgens de verordening de gebouwen moeten worden hersteld en zelfs gestut, en slechts als het onvermijdelijk is, afgebroken.

Voor wat betreft de afbraak om hygiënische redenen, verwijst Spr. naar hetgeen in de vergadering van den Raad gezegd is door den toenmaligen Bestuursgemachtigde Mr. Nuyens.

Spr. doet wetswijziging aan de hand en stelt voor een afschrift van het door hem gesprokene aan den Gouverneur te doen toekomen. Aldus wordt besloten. Om het belang der zaak zullen wij deze rede volgende week in extenso overnemen.

Verloren

een gouden collier met paarlen hangertjes, *gaande van Molenplein over Brionplein, Klipstraat, Hoogstraat, Witte Weg, Cortijnweg over de Breede Straat terug.*

Tegen belooning terug te bezorgen bij de redactie van dit blad.

Koloniale Raad.

Verschenen zijn de Voorloopige Verslagen op de ontwerp- verordening voor het aanleggen en bijhouden van bevolkingsregisters en het houden van volkstellingen.

Wat 't eerste betreft, heeft de raad geen bezwaren tegen het voorstel van bevolkingsregisters op Curaçao en Aruba; alleen wordt betreurd dat het onderhavige ontwerp zoo weinig bevat.

De groote lijnen, de hoofdbeginselen, de verplichtingen aan de ingezetenen op te leggen, zag men gaarne in de verordening zelf neergelegd.

Alhoewel moet worden toegegeven, dat een verdere uitwerking der aangelegenheid al spoedig het technisch terrein zal betreden, wilde het ontwerp, zooals het daar ligt, voorkomen wel wat al te zeer aan de oppervlakte te zijn gehouden.

Behalve dat er bevolkingsregisters zullen worden ingesteld volgens voorschriften bij besluit vast te stellen weet men vrijwel niet wat er gaat gebeuren: hoe de zaak aangepakt en geregeld zal worden; welke lusten en lasten zij zal meebrengen.

Het is niet iets nieuws dat in een verordening de sanctie bepaald wordt op overtreding van een besluit, maar in verband met de geringe gegevens waarover de beschikking gegeven is om zich een denkbeeld te vormen van den aard der normen en der bepalingen van het besluit, wilde het hier gevolgde systeem wel wat vaag voorkomen.

Men zou dan ook gaarne in de verordening aan deze vaagheid tegemoet gekomen wenschen te zien, door opneming daarin van de hoofdbeginselen en de verplichtingen en door aanvulling als boven bedoeld.

Bij een in dezen zin omgewerkt Gewijzigd Ontwerp zou het Bestuur voor een juist inzicht in de werking van het in het leven te roepen instituut en voor een goed begrip de afdeelingen verplichten door inzage van het geheel der gedachte uitvoeringsvoorschriften.

Wat het houden van volkstellingen betreft, werd dezelfde opmerking gemaakt. Ook hier zou men in overweging willen geven de hoofdzaken in de verordening op te nemen, waarbij dan, voor zoover noodig, dwangmaatregelen, eventueele sancties waarvan tot dusver geen melding gemaakt is, bepaald kunnen worden.

Colombo.

Naar wij vernemen zal ongeveer half Maart de Engelsche kruiser „Colombo," de grootste hier in de West-Indische wateren. een bezoek aan Curaçao brengen.

Politie en publiek.

In de vergadering van den K. R' d.d. 27 Dec. 1928, toen aan de orde was de ontwerp-verordening tot opdracht van politiedienst in Curaçao aan de Troepen aldaar, zeide bij de algemeene beraadslaging de Heer WINKEL, geen bezwaren te willen indienen tegen deze opdracht, maar wel de aandacht te willen vestigen op de vele klachten, „die ons allen bereiken over de militaire politie."

„Zonder een onderzoek in te stellen", zeide Spr., „kunnen wij deze klachten niet in aanmerking nemen; maar klachten als b.v.: „dat de agent de taal niet verstaat en dikwijls ten onrechte optreedt en ook den burger ten onrechte handelt, omdat hij den agent niet verstaat", of „dat de burger den een of anderen agent niet kan aanklagen, omdat hij dezen niet kent en de agent geen kenteeken heeft krijgen wij toch te hooren."

Daarom wilde hij den Commandant der Troepen verzoeken maatregelen te willen treffen opdat deze klachten voorkomen worden. Spr. is overtuigd dat de Commandant ten allen tijde bereid is het publiek aan te hooren; zoodat elke vrees van den burger om klachten tegen militairen in te dienen ongegrond is."

Daarop antwoordde de heer ESKES, dat 't hem speet te hooren, dat er vele klachten zijn over de militaire politie.

Hij heeft er integendeel met veel lof over hooren spreken, en den indruk dat men over 't algemeen zeer met deze nieuwe politie is ingenomen.

„De toestand is b.v. wat het verkeer betreft, . . . reeds aanmerkelijk verbeterd. Ik wil niet zeggen, dat alles reeds is, zooals het zijn moet, maar gaandeweg zal alles wel geheel in orde komen. Eén ding staat vast, en dat is, dat de veiligheid thans veel grooter is. Bij de invasie alhier van duizenden vreemdelingen is een goede politie hier een onafwijsbare eisch; wij moeten dan ook blij zijn dat wij die politie hebben gekregen . . . Ook op Aruba wenscht men vurig de militaire politie te zien ingevoerd, daar de veiligheid aldaar, zonder die politie, niet voldoende gewaarborgd is."

Wat de „vele klachten" betreft zegt Spr. „Natuurlijk komt het, evenals overal elders, ook voor, dat zij nu en dan aanleiding geven tot klachten, doch de Commandant zal zeker ten alle tijde bereid zijn de klachten aan te hooren en, waar noodig, straffen op te leggen."

De Heer WINKEL zegt, dat de Hr. ESKES hem niet goed heeft begrepen. Hij heeft niet gezegd, dat de militaire politie niet goed is, maar wel, dat hem dikwijls klachten bereiken over die politie.

Dit weten andere leden van den Raad ook. Hij is het met den heer Eskes eens, dat de militaire politie goed is, en zegt dat er, in geval van ernstige rustverstoringen, zeker niets beter is dan deze politie. Maar men moet ook op kleinigheden letten."

* * *

„Der langen Reden kurzer Sinn" is: De militaire politie is goed, en over 't algemeen is men er mee ingenomen.

Maar er zijn klachten, niet tegen de politie in 't algemeen, maar tegen een of anderen politie-militair, die z'n boekje misschien wel eens te buiten gaat, en niet met die tact en voorzichtigheid optreedt, als wel noodig is, en als het publiek ook recht heeft om te verwachten. Het is de taak van de politie onaangenaamheden voor 't publiek te voorkomen, niet deze uit te lokken, door een willekeurig en onheusch optreden.

Dat dit wel eens vergeten en uit het oog verloren wordt, is een te betreuren feit, — des te meer te betreuren, omdat men zoo gauw geneigd is om te generaliseeren, en wat op rekening van een enkel persoon komt, op rekening van de geheele organisatie te stellen. Zoo lijdt de naam van 't heele korps, ofschoon ten onrechte, door het ongewenscht hard optreden van een of ander, misschien wat heet gebakerd, lid.

Dit hebben we deze week ondervonden, toen een algemeen geacht burger, om een nietigheid publiek gearresteerd werd.

Een handeling, die algemeen ten sterkste wordt afgekeurd en die aanleiding gegeven heeft tot een felle critiek op de militaire politie. Dat zijn dingen die niet moesten voorkomen, en die bij herhaling aan den goeden naam, dien de politie reeds over 't algemeen geniet, veel afbreuk kunnen doen.

Daarom is 't te hopen, dat de bevoegde autoriteiten, die naar men ons mededeelde, genoemde handeling sterk hebben afgekeurd als onrechtmatig en willekeurig, strenge maatregelen zullen nemen, om dergelijke betreurenswaardige feiten voor de toekomst te voorkomen.

„La Charité".

De tooneeluitvoering van *„La Charité"* in de zaal van den C. R. K. Volksbond, is wederom een buitengewoon succes geweest. Morgenavond gaat de derde uitvoering. Na het openingswoord door de presidente, Mevr. DE DIJKSTRA, werd haar door Mevr. JACOBSEN een bouquet aangeboden.

Het melodrama *„El poder de la religión"* ging erin. Het spel was uitstekend en oogstte een daverend applaus.

De levende beelden: een bruilofsfeest, waren werkelijk een feest voor de oogen. En de „Charada" hield zooals steeds het publiek enkele oogenblikken in spanning.

Onze hartelijke gelukwenschen met het behaalde succes.

Als bewijs van waardeering voor het werk van „La Charité" hebben de kooplieden van Otrabanda, door bemiddeling van Mej. Marchena, aan het bestuur der Damesclub een prachtig nieuw gordijn aangeboden. Ook heeft zich een commissie gevormd van enkele Heeren, om een collecte te houden voor den bouw van een nieuwe tooneelzaal.

Wij wenschen de Commissie veel succes.

Welkom.

Met het S.S. „Magdalena" is uit Europa aangekomen Dr. H. M. Alvares Correa, Welkom. Naar wij vernemen is Z. W. E. Gestr. als juridisch adviseur aan de Curiel's Bank alhier verbonden.

Toeristenboot.

Woensdag l.l, kwam de toeristenboot „Duchess of Bedford" onze haven binnen. Er heerschte een ongewone bedrijvigheid in de stad, en verschillende kooplieden hebben weer goede zaken gemaakt.

Aardbeving-Cumaná.

Bij dezen betuigen wij onze hartelijke deelneming aan de slachtoffers van de ontzettende ramp die ze getroffen heeft, als ook aan de Regeering van Venezuela en haar vertegenwoordiger alhier, den W. E. G. Heer Horacio Leyba, Consul Generaal van Venezuela.

President Gomez heeft gedurende 15 dagen vrij telegrafisch gebruik toegestaan, aan alle personen die familie hebben te Cumaná en omtrent hun lot inlichtingen wenschen te vragen.

New Zealand Shipping Company.

Naar de Agenten mededeelen vertrekt de
„Ruahine" 31 Jan. naar Cristobal
„Rotorna" 4 Febr. „ Londen
„Kent" 4 „ „ Southampton.

In dank ontvangen.

van den heer N. MAURICIO DE JONGH, agent van 't zoo bekende *Bill-Brau* een mooi reclame-klokje;

van de *Curiel's Bank* een staat over het afgeloopen jaar. Onze beste wenschen voor den bloei en voortgang dezer bank.

Voetbalmatch.

Zondag l.l. streed *Jong-Holland* tegen een team van Hollanders, gevormd door den C. V. B. 't Resultaat was een overwinning voor *Jong-Holland* 2—1

Daarna werd door den Voorzitter van den Bond de *Bill-Brau beker* uitgereikt aan den kampioen *Jong-Holland*, waarvoor de captain met enkele passende woorden bedankte.

Moord.

Donderdagavond kwamen even na 10 uur bij het St. Elisabeths Gasthuis aan enkele auto's, alsook een truck met politie, die het lijk vervoerden van een Venezolaan, Montenegro. In een der auto's zaten de doktoren, in een andere het gerecht voor de lijkschouwing. Daar men in het gasthuis van niets wist en men ook niet telefonisch gewaarschuwd was, kon de lijkschouwing niet terstond plaats vinden en is men toen naar het Sanatorium gegaan.

Even voor 9 kregen twee Venezolanen, Bertin Perez, 28 j. oud, en Hilario Montenegro, 70 j. oud, ruzie, in de Prinsenstraat. De ruzie liep over President Gomez, waarover Montenegro zich ongunstig uitliet. P. sloeg hem eerst met de vuist, waarop M. neerviel. Daarna trok hij een zakmes en bracht M. vele ernstige steken toe, waarvan enkele in de borst, zoodat M. opslag dood was. Verscheidene vrouwen schoten toe en sloegen P. met steenen.

Toen deze zich oprichtte met 't mes in z'n hand, werd hij door een paar mannen beetgepakt, die hem aan de patrouille, die inmiddels gekomen was, uitleverde.

Den zelfden nacht is de dader met het lijk geconfronteerd en het lijk gerechtelijk geschouwd.

De moordenaar toonde niet de minste ontroering.

De verslagene was eerst 8 dagen geleden uit het hospitaal ontslagen, waar hij enkele dagen verpleegd was.

Officieele Berichten.

De jongeling Nicolaas Royer, Mej. A. R. A. Joubert en Mej. A. E. Gravenhorst zijn benoemd tot tijdelijk schrijvers en allen werkzaam gesteld op de Gouvernements-Secretarie alhier.

Mevouw M.P. 't Gilde Buitendijk is benoemd tot tijdelijk klerk en werkzaam gesteld op het bureau van de Bevolkingsboekhouding.

Het waarnemend Lid van het Hof van Justitie in Curaçao, Dr. W. M. A. Weitjens, is voor het tijdvak 1 Juni 1929-31 Mei 1930 aangewezen om de betrekking van Rechter in het Kantongerecht op de Bovenwindsche eilanden waar te nemen.

Aan den tijd. agent van politie 2de klasse bij de Algemeene Politie in Curaçao, E. D. Heye is op zijn verzoek eervol ontslag als zoodanig verleend.

De Heer Dr. Bela von Szent-Ivany is benoemd tot tijdelijk gouvernements-geneeskundige in Curaçao.

Aan de agenten 2de klasse bij de Algemeene Politie in Curaçao George Henson en J. Romet is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Herman Estanislao Harms is benoemd tot tijdelijk hulpkommies der belastingen te Kralendijk op Bonaire.

Van deze week.

De Heer Hendrikus Antonius Hessling is benoemd tot adjunct-commies in Curaçao en werkzaam gesteld ter Administratie van Financiën alhier.

Mejuffrouw S. F. van der Linde Schotborgh is benoemd tot klerk en werkzaam gesteld ter Gouvernements-Secretarie.

De Heer J. M. Pietersz is benoemd tot klerk en werkzaam gesteld op het kantoor van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst.

Pedrito Provence is werkzaam gesteld als bode op het Bureau van de Bevolkingsboekhouding.

STAAT van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Nov. 1928 aandeden, met de vermelding van hun gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		Inhoud in M³.			Inhoud in M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Nov. 1928	142	32.470	29.145	407	4.001.734	2.218.885
Vorige maanden	1.541	281.461	250.873	4.172	39.621.644	21.950.679
Totaal	1.683	313.931	280.018	4.579	43.623.378	24.169.564

N. B. Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

DE HEER EN MEVROUW

Leeuwrik - van der Molen

geven kennis van de geboorte van hun dochter

Alida Greta

Ararat, 8. 22 Jan 1929.

Nu kan U ook profiteeren van het genot van autô-rijden.
Buitengewone koopjes van tweedehands-auto's.
Betaling desverkiezende in termijnen.
Contant, zoo U bij kas is.
Garantie dat al de auto's in goeden staat zijn.
Kom binnen op een uur naar verkiezing.
Ons magazijn is open van 7 v.m. 6 u. n.m.

AMERICAN BAZAAR.

De winkel met beste kwaliteten.

2—3 **Breedestraat.**

FOR SALE.

1 Nash 5 passengers, 4 Door Sedan practically new for Fls 2000.
1 Dodge 5 passengers touring in perfect condition „ 1250.
1 Buick Standard 5 passengers touring „ 750.

„EVERY ONE OF THESE CARS REPRESENT ITS FULL VALUE."

We shall be pleased to give you a demonstration.
Call at West India Mercantile Co. Ltd.
De Ruyterplein.

8—2 Curaçao D. W. I.

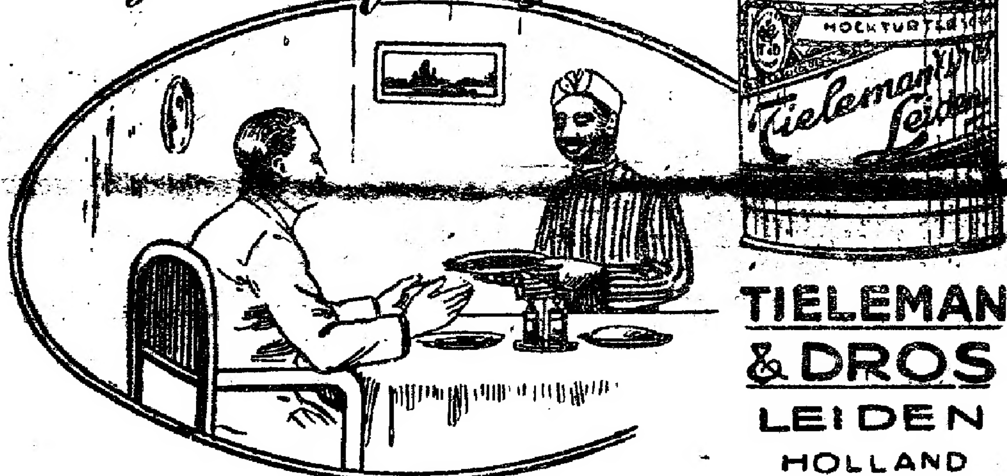
Wat zijn Indanthrenstoffen ?

Indanthrenstoffen zijn:
waschechte, zonechte, tropenechte, kleurechte, japonstoffen (voile, kunstzijde, crêpe de chine, katoen) gordijnstoffen, badstoffen en tafelgoed.

Dezer dagen weder ontvangen groote maten avond- en voilen japonnen.
De grootste voorraad en sorteering in Curaçao.

MAISON CORRIAN. Pietermaai 22.

3—2

MENSING & Co Agenten.

Hamburg-Amerika-Linie.

NEXT SAILINGS (Subject to Changes) **FROM CURACAO TO:**

Passenger-Ship:	Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Port Limon:	Pto. Cabello, La Guayra, Trinidad, PLYMOUTH, AMSTERDAM & HAMBURG
M. S. Magdalena	Jan. 17—18.	Jan. 29—30.
*) SS. Grunewald	Febr. 7—8.	Mar. 13.
M. S. „Orinoco"	Febr. 14—15.	Febr. 26—27.
M.S. Magdalena	Mar. 14—15.	Mar. 26—27.
SS. Rugia		Apr. 11.
*) SS. Teutonia	Apr. 2—3.	May 9.
MS. Orinoco	Apr. 11—12.	Apr. 23—24.
*) SS. Galicia	Apr. 31/May 1	June 5.
MS. Magdalena	May 9—10.	May 21—22.
*) Grunewald	May 28—29.	July 2.
MS. Orinoco	June. 6—7.	June 18—19.
*) SS. Rugia	June 25—26.	July 31.
M. S. „Magdalena"	July 4—5.	July 16—17.

Steamers marked *) call at Pto. Barrios and MEXICO, returning via Westindian Ports to Europe.

The Steamers „TEUTONIA", „RUGIA" & „GALICIA" have FIRST and THIRD CLASS accomodation. SS. „GRUNEWALD" has ONLY FIRST CLASS accomodation.

The special attention is called to the New Twin Screw Motor-Ships „ORINOCO" and „MAGDALENA". These Ships have an excellent FIRST, INTERMEDIATE and THIRD CLASS accomodation. The „ORINOCO" and MAGDALENA" call homewardbound also at CHERBOURG.

All Ships accept Passengers and Cargo.

For further information apply to:

Edwards, Henriquez & Co.
Agents.

MENSING & Co. Vertegenwoordigers.

Te Huur of te Koop.

met ingang 1 **Februari a. s.**

Het Heeernhuis gelegen op de plantage „ABRAHAMSZ", 2de district bij SANTA ROSA'

Het huis is nieuw verbouwd bestaande uit: zaal, 3 slaapkamers, eetzaal, keuken, W. C., bad en regenbak, met 23 Hectaren grond en 3 putten.

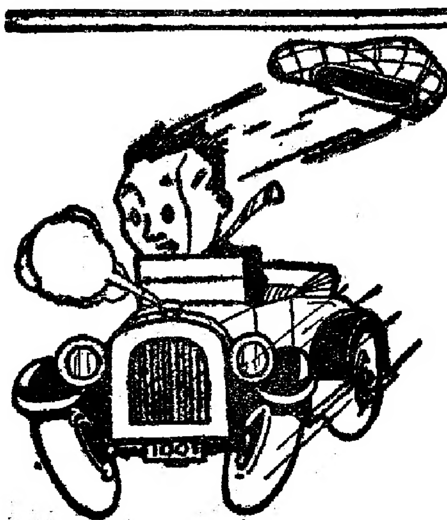
Belanghebbenden kunnen schriftelijk hun bod doen aan ondergeteekende

4—2 I. BAIZ.

Geen betere whisky te verkrijgen.
MORRIS E. CURIEL & SONS.
Agenten.

6—4

Bowlegged Wheels Make Pigeon-Toed Tires!

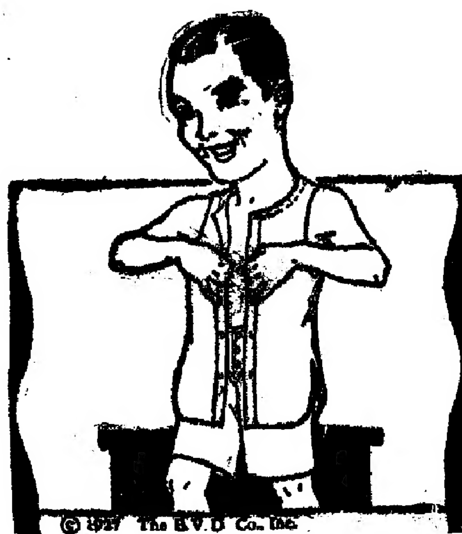
When your wheels are out of line you lose thousands of miles of tire service.

Bring the car in, let us check the alignment, inspect the tires for cuts and bruises and make sure you have the right amount of air in them. This service is free.

Firestone
GUM-DIPPED TIRES

SOLE DISTRIBUTORS:
A. D. CAPRILES & Co.
Heerenstraat No. 20.

Sub-dealers.
Galmeyer & Co. Otrabanda.
Galmeyer & Co. Semikok
B. J. Arends Aruba.

Frisch en Gemakkelijk,

Als jas gesneden **B. V. D.** Geen uittrekken meer van hemden over het hoofd.

Een model van gemak ondekt door **B. V. D.** vervolmaakt door **B. V. D.** zijn hoogtepunt bereikend in „**B. V. D.**" als jas gesneden hemden en kniebroeken, omdat ze beter passen, ruimer zitten, frisscher zijn en langer duren doen ze de menschen uitzien naar dit rood geweven label.

Wettig gedeponeerd.
The B. V. D. Company, Inc., New York
Sole Makers "B. V. D." Underwear
"NEXT TO MYSELF I LIKE 'B. V. D.' BEST"
Agenten: A. & J. C. Henriquez.

HORN-LINE.

List of sailings from CURAÇAO to:

HAMBURG via Pto. Cabello, La Guaira & Trinidad:		PTO. COLOMBIA & CARTAGENA:	
M.S. Heinz Horn	6 January	M.S. Heinz Horn	19 December
M.S. Consul Horn	22 January	M.S. Consul Horn	7 January
M.S. INGRID HORN	3 February	M.S. INGRID HORN	18 January
M.S. Frida Horn	17 February	M.S. Frida Horn	1 February
M.S. MIMI HORN	3 March	M.S. MIMI HORN	15 February
M.S. Heinz Horn	31 March	M.S. Heinz Horn	15 March
M.S. Presidente Gomez	14 April	M.S. Presidente Gomez	28 March
M.S. INGRID HORN	28 April	M.S. INGRID HORN	11 April
SANTA MARTA:		**Kingston & Port au Prince, via Jacmel:**	
M.S. Heinz Horn	19 December	M.S. Minna Horn	17 December
M.S. Ingrid Horn	18 January	M.S. Henry Horn	25 January
M.S. Mimi Horn	15 February	M.S. Waldtraut Horn	22 February
M.S. Heinz Horn	15 March	M.S. Minna Horn	22 March
M.S. Ingrid Horn	11 April	M.S. Consul Horn	19 April

MARACAIBO: Two monthly reailings by M S. „Karibia II".

All ships accept cargo and passengers.

CURIEL'S BANK.

Willemstad - Curaçao - Ned. West-Indie.

ALLE BANKZAKEN.

Rekening-courant in locaal en vreemd geld.
Deposito's op termijn in locaal en vreemd geld.
Voorschotten en Handelscredieten.
Koop, Verkoop en Incasso van Wissels, Credietbrieven, Coupons en Vreemd Geld tegen voordeelige koersen.
Telegrafische uitbetalingen naar alle werelddeelen.
Reiscredietbrieven en Chéques van de

National City Bank of New-York, New York City.

Safe-loketten.
Speciale afdeeling voor Incasso's

Afdeeling Spaarkas.
Afdeeling Assurantie.

APOTHEEK "Botica Nacional"

van EDMUND JACOBSEN, Apotheker

AMERICAN DRUGSTORE ENGLISH PHARMACY

Breedestraat, Otrabanda Telefon No. 256

Spoedige aflevering van Recepten
Patentmedicijnen en Chemicalien
Drogerijen Parfumes en Zeepen
Wijnen en Likeuren
Alle Foto-artikelen
Allerlei Soorten van
Chocolade, Suikerwaren, en Koekjes
Sigaren en Sigaretten Sodawater en Limonade
VLUGGE BEDIENING OOK AAN HUIS BEZORGEN.

SHELL PRODUCTEN.

PRIJSNOTEERING.

Gasoline ex pomp per gallon	fl. 0,68
Gasoline per blik van 5 gallons	„ 3,90
Kerosine per blik van 5 gallons	„ 2,75
Mineral turpentine [vervangt terpentijn]per blik van 5 gallons	„ 8,50
Smeeroliën:	
„Single Shell" ex pomp per gallon	„ 1,55
„Double Shell" ex pomp per gallon	„ 2,—
„Triple Shell" ex pomp per gallon	„ 2,50
Cokes per ton	„ 15,—
Kero-gasolie, brandstof voor "Delco" installaties enz. per gallon	„ 0,34

De levering van „Kero-Gasolie" geschiedt uitsluitend in drums van 80 gallons

CURAÇAOSCHE PETROLEUM INDUSTRIE MAATSCHAPPIJ.

84

Maduro's Bank
Curaçao.

Volgestort Kapitaal en Reserve fls 2.500.000

Koopt en verkoopt wissels, buitenlandsch bankpapier, coupons, gemunt goud en zilver.
Neemt gelden á depósito en opent chequerekeningen met rente-vergoeding.
Verschaft Reiswissels, Credietbrieven, Circulaire Credietbrieven.
Telegrafische. Uitbetalingen.
Safe-loketten. Spaarbank.